

Womhaj Bóh!

Cyklo 11.

13. měrza

Četnik 8.

1898.

Serbske njedzelske łopjenka.

Wudawaju so kóždy sobotu w Smolerjez knihicziščezerni w Budyšinje a so tam dostacž so šchwórtlětnu pšchedplatu 40 np.

Njedzela Dculi.

1. Pětr. 1, 18—23.

W tutym šwjatym póstnym čašu, hdžez my spominamy na dnjesowe čerpijenje a wumrjecze, napomina naš šwj. japoštol w textowych słowach na naše wumoženje pšes Chrysta. Wón roswuczi naš, wot čoho šmy wumoženi, a potom, s čim šmy wumoženi. Hdž wón praji: „Wěšče, so šce wukupjeni s wascheho kniczomneho wobendženja, kotrež wot wótzow běščeže nawukli“, a pokasa nam, kajke wotpo-
hladanje mějesche Chrystuš se šwojim wumožerškim skutkom, mjenujzy: zyle čłowjestwo wot wopacžneho, wot wótzow nawuknjeneho hrěšneho žiwjenja wušwobodžicž. Čłowjekoju wšchak běchu wot Hadama šem wot Boha wotpadnyli; židzi a pohanjó běchu so wot šwojich wótzow šem šamo-
prawdofeži a kniczomnej pšhibóškej službje podali, tak, so Bohu špodobne žiwjenje njewjedžichu. Duž běšče nusne, so buchú woni wumoženi wot tajkeho hrěšneho hubjenštwá a na prawy pucž šašo wróče do wjedženi, so bychu, šwo-
bodni wot wscheje hrěšneje winy, džela měli na njebjeskim herbštwje. To tež my prawje šebi rospominajmy, so je Chrystuš teho dla čerpił a wumrjel, so by naš wumohl wot wscheje kniczomnosče a naš wušwobodžil wot knjejštwá hrěcha a jeho čašnych a wěčnych šchrafow, so bychmy wšchitkich hrěšnych žadoščow a waschnjow so šdalowali, a pobožne žiwjenje w myšlach, słowach a štukach wjedli. My njemóžemy so s tym šamolwicž, so šu našchi wótzójo tež hrěšchili. Jako šchesečženjo wěmy, so dyrbimy my

čzišteje wutroby byčž a pobežne žiwjenje wješčž, a to tež šamóžemy pšes teho, kiž naš móžnych čžini, kotryž je Chrystuš. Haj tu móž, so my wscho kniczomne waschnje wotpoložimy a wšchitkim šlym žadoščam napschecžiwó štejimy, dawa nam runje naše wumoženje pšes Chrysta, hdž my jenož prawje k wutrobje šebi wosmjemy, s čžimž šmy wumoženi. „Niz je šachodnym šlēborom abo šlotom“, praji šwj. japoštol, „ale s tej drohej křwju Chrysta, jako teho njewinojteho a nješmasaneho jehnjecža. Chrystuš naš njeje s wukłimi pjenješami wot wěčneho škaženja wukupil, ně, wjele drožšcheho je woprowal, šebje šameho je ša naš podal, šwoju šwjatu křej je ša naš k wumožanju pšchelač; to je wón čžinił, tón njewinojty, tón čžisty, kotryž bě bjes hrěcha; wón bě to nješmasane jehnjo, kotrež teho šwěta hrěchi nješesche. O luba dušcha wopomń, kaš wjele próžy a bolofčow je twój šbožnik na twoje wumoženje wažil, kaš wjele je ša tebe dželač, čžerpił, woprowal, kaš je ša tebe so křwawil. Špóšnaj jeho njedowušlēdženu lubofčž, kaš njeje šachodne šlēboro abo šloto, ale šwoju drohu křej ša tebe podal. A ty nochžyl s praweje džatownosče wot-
položicž wšcho hrěšne waschnje, wšcho honjenje ša šachodnym šlēborom a šlotom, so wostajicž wšchem hrěšnym ža-
doščam.

Wěšče, hdž my rospominamy, kajki drohi nješachodny poklad je naše wumoženje pšes Chrysta, budžemy tež s džatownej wutrobu našeho wumožnika pšes wěru ša-
pšchimnyčž, we wěre do našeho šmilneho Boha wutracž, kiž je šwojeho šyna šbudžil wot mornych a jemu křašnosčž

dal, so bñšcže, kaž šwj. japošctoł praji, wěru a nadźiju ł Bohu měli. Haj, šchtož je Bóh pšches Šhrysta ja naš czynił, to pošylni naš w tej wěrje, so budže Bóh nam pšches njeho wšcitto dacž, to pošylni naš w tym dowěrjenju, so budže nam ł wěcznej šbóžnosćzi dopomhacž. Šdnyž pať tajka wěra a tajke dowěrjenje dyrbitej prawje žiwěj a wobtwjerdženej bycz, dyrbi tež našche wumoženje pšches Šhrysta naš šbudžicž, so my rostorhamy šwjaťki hrěchow w našchich wutrobach. Ł temu napomina naš šwjaty japošctoł, hdyž wón praji: cžincže šwoje dušche pózcžiwe w pošluchnosćzi teje prawdy pšches teho ducha, ł prawej bratrowskej lubosćzi, a mějce žo mjes šobu ł cžistej wutrobu jara wulzy lubo. Dokelž bē Šhrystuš cžisty, dha dyrbinu tež my cžiscž bycz a mamy wucžiscžicž šwoje wutroby wot wšcěch njecžistych, njepózcžiwych myšlow a žadosćow w pšchiluchnosćzi teje prawdy. Šchtož pať napominanjam Božeho ducha napschecžiwu šteji, a šwoju wutrobu pšchecžiwu Božemu šlowu štwjerdnje, tón šo njewucžiscž, a tón njepraj, so je Šhrystušowy wumoženy. Cžista wutroba nawabi naš ł prawej troštarškej lubosćzi. Šprawna, cžista a wutrajna je bratrowska lubosćž wšcittich wěrných kšchescžijanow. Je twoja lubosćž tajka? Bydli w twojej wutrobje prawa bratrowska lubosćž? To móže jenož tehdy bycz, hdyž šy ł nowa narodženy ł njeschodneho šymjenja, pšches to žiwe Bože šlowo, kotrež wěcznje traje, Šchtož pať je ł nowa narodžene, je nowe štworjenje, w kotrymž bydli nowa myšl, nowa lubosćž; tón dopjelni nowu pšchikafnju: lubujce žo mjes šobu. W tajkej lubosćzi wobtwjerdži naš žiwe Bože šlowo, kotrež wěcznje wostanje. D hdy bychmy wšcitzu Šhrystušowi wumoženi byli, kiž wutraja we wěrje hacž do kónza, wutraja w prawej bratrowskej lubosćzi, w pošluchnosćzi Božeho šlowa. Luba dušcha, wojuj prawje. Wufup tón nēcžiči šwjaty poštny cžaf; hlaj, něť je tón prawy špodobny cžaf, něť je tón cžaf teho šboža. Njedaj šebi Bože šlowo wot Šhrystušoweho kšchiza podarmo předomacž; njedaj šo podarmo dopomnicž na krawne wumrjecže twojeho šbóžnika. Šo šo to njeby štało, dha modl šo:

Ješu, twoje krawne rany, twoje hórke wumrjecže
Trošchtuja mje, so kšchiz žandn pšches měru mje njerudži.
Šdnyž mi něšchto njeprawe, druhdy pšchindže do myšle,
Na tu twoju martru špomnju, hnydom budže lěpje so mnu.

Šamjen. Šencžka-Šwožošanški.

Šomšči njewólni.

(Šotracžowanje.)

„Našcha knjeni“, šarēcža Šorwa, „je, kaž šy ty hižo šaklyšchal, po wšcěm Šomje šwojich šbóšćow a šurwosćow dla šnata. Ššwojich njewólnikow cžwilowacž a šrudowacž je jejne najwjetšche wješele. Tež najmješche pšchestupjenje šo šurwje kšosta. Ša šym šo hižo wopšjet dyrbjala pšched nej polaknyč, a šym dyrbjala šwojej liza naduwacž, so je mje mohla cžim lóžo plištowacž. Tež Šorgan, kotrehož wona dla jeho hordosćže wucžerpicž njemóže, je jejny hněw šacžuk. Šróžy šu jeho hižo wušchwitali. Žandn šynf, žana škóržba njewuńdže ł jeho huby, žana šylia ł jeho woczow.“

Lubosny hlóš škónčzi macžerne šlowa. Běšche to Šafel, kotryž běšche ł kšostarjom pšchichol. „Wšohi pacholo“, šarēcža wón, „bóřny móžesh twoju macžer wobjimacž.“ Niž runje pšchecželnije šapocža jeho pšchewodžer puła rošwjajowacž. Ša něťotre mješchiny běšche Šrwin wumoženy a wobjimacž šwoju macžer. Šafel běšche w knihowni dželal, hdyž tam Šorwin radošneje myšle šastupi. Šónle šbožowny wotomil wužiwšchi, šapoloži Šafel proštwu ša Šrwinu. Něme poštwjenje ł hłowu běšche šnamjo ša to, so je proštwu wušchwachana. Šenož tak šo šta, so bu Šrwin tak kšěťje wot šwojich putow a bolosćow wumoženy.

Šafel dowjedže macžerju a šyna bóle na štronu a woteńdže wot nejn. Šecžzi njenadenđže měštna tam, hdžez štaj dwaj w najwjetšchim šbožu, w najwjetšchej radošćzi! Tu móžeshčaj šo dospolnje šwojemu wješelu pšchewošćicž, žana dušcha jeju njemylešche. Šo štaj njewólničaj, so štaj jataj, na to šo něťko žandn ł njeju njedopomni. Šonaj běščaj šo nadeschloj a běščaj šbožownaj. Šonaj njehladacžtaj wjazh na kšlódno módre njebio, niž na krašne hwěšdy Bože, wonaj hladacžtaj šebi do woczow, to běchu jeju hwěšdy, a te běchu jimaj najlubšche a najšubojnišche. Šorwa powjedacžche wo šarym Šorganje, kať wón pilnje džela a šebi pjenješ nahromadžuje. „Ša to kupuje wón škradžu brónje“, powjedacžche wona dale. „Š žyla knježi žyle wošebity duch mjes njewólnikami. Šusto maja škradžu škadžowaniki. Dacža a Šemžy šu šo škradžu štowarišchili ł šbēžkej. Wšchědnje powjeda šo wo wěštnym Šerdicže.“

Š pšchiběrazym šobucžucžom běšche Šrwin pošluchal. Šorwa šo poštróži, na šwojeho šyna pošladawšchi. Šeho wocžzi šapacžčaj žimy wohen, wón tšchepotacžche ł rošhorženjom. „Wón nam šesthadža, dženi wjecženja!“ šejrawacžche Šrwin pošakujšo.

„Ššyno“, šawola macž wšcha poštróžena, „šchto šy ty šebi wumyšlil? Ššy ty wšchón na šwoju mlodošćž pošabyl? Šbo šy ty na šwoju macžer šabyl, kotraž dale uicžo tu na šemi nima, kšiba jenož tebe? Čhzech ty wěštej šmjereži napschecžiwu kšwatacž? Dowěr šo šlowam šwojeje nashoniteje macžerje: Še cžafy hišcže pšchichle nješku; my šmy hišcže pšche šłabi! Nješbožowny budže kónz štowariščenja! Ša tu přjedy njewoteńdu, doniž mi ty něšchto nješlubišch. Lubosćž ł tebi je mje ł temu pošnuła. Ššlub mi, so šo ty wšcheho štowariščenja šdalujesh, doniž šym ja hišcže žiwa. Šromadž, luby šyno, ja krotke lěťka šmój wušwobodženaj bješe mjecža a bješe kraw!“

Šrwin wojowacžche šam še šobu, tola běšche to hódne bēdženje. Ššylsu ł woczow wuroniwšchi wotmolwi wótije: „Šaj! to ja šlubju!“ Wšcha šwješelena wobjimacžche jeho macž. Macž a šyn bñščaj šo šawěcže hišcže žyly dženi rošrēcžowaloj, tola přenje pruhi škadžazeho šlónza, pošola womlodožazeho žiwjenja, pšchipowjedžichu mlody dženi, a dopomnicž Šorwu kručže, so ma šo šašo do šwojeho džela wrócicž. Šrwinaj došta šo domolnosćž, so šme šwoju macžer pšchewodžicž. Šomału džěščaj wobaj horje na Šöllinšku hórku, hdžez měješche Šetella šwój hród. Šo róžk hašy duzy čřjódnu njewólnikow wuhladawšchi Šorwa wobledny. Šorwu ł daloka poštwišchi, kšwatachu šewrjekajo ł nej a šestupachu šo wokoło nej.

„Nadenđžemy tebe škónčnje?“ šawola wjedni.

„Šchto šebi wote mnje pšchecžče?“ woprašča šo Šorwa.

„Šchto šebi wote mnje pšchecžče? tajkele bludne praščenje! Nješku dha ty šwojej knjeni cželka?“

„Ša, a cželka? Ššwojeho šyna šym ja woprašča, a něťko šo runje won wrócžu.“

Šrosne šmjecže běšche wotmolwjenje na jeje šlowa.

„Šak šawotwjeja šo wšcitzu, kotřiz šu hdy cžeknyli.“

To prajiwšchi hrabnychu Šorwu, a dale džěšche ł nej. Šrwin běšche wšchón poraženy ł bolosćžemi a džěšche plakajo ša nimi.

„Šchto šo mojej macžeri štanje?“ woprašča šo wón bojašliwje wjednika.

„Šchtož šo kóždemu cželkžemu njewólnikej štanje“, tón jemu wotmolwi. „Šej šo šnamjo na cžolo wupali, so budže šo šawěcže paščž druhi raš šašo cžeknyč.“

Šrwin wšchón tšchepotacžche.

„Šóńdu ł wami“, šawola škónčnje, „pšched Šetellu šo pošlaknu a wo šmilnosćž ša macžer prošču.“

„Šo šebi nješwěr!“ radžeshche jemu něťtó; „našchej knjeni mohlo šo wušdacž, so tež tebi šnamjo wušmudži, a ša to Šorwinej něťajke pjenježne šarunanje pošcžele.“

Šrwin běšche ł bolosćžemi wšchón poraženy, so tajku dobru radu njewušlyšcha. Šomału wjedžichu pošadnjemu dale, Šrwin štajnje pódla. Ša šchwórcž hodžiny běchu tam, hdžez čhynchu. Šrodowy šwóncžł šo šajwoni a domjazy nahladowar pšchindže. Šemu šo wšcho nadrobne wupowjeda. Šotom šawrješche wón Šorwu do šalěšžowanej štwy. Šknjeni njeběšche doma, wona běšche něhdže na wšy njedaloko Šoma na wopycže; ša něťotre hodžiny ju domoj woczakowachu. Nještrošctny šteješche Šrwin pšched dohladowarjom: wón prošcheshche, wón plakacžche; tola macžerny dónť njemóžeshche ł tym pšcheměnicž.

Serbow, kotičiž nascheho droheho wótežinza sabycž njemóža a njebudža, fylnje kupuje; pšchetož wón fluscha do kóždeho kerbskeho doma. Wny pak tych lubnych Serbow, kotičiž řebi řnano hiřcheže njeřbu tón woprawdže wubjernje poradženy wobras wobstarali, ř nowa na to dopomniny, řo je wón dostacž pola řnjeja Šmolerja w Budyřhjinje, řaž řež pšches redaktora nascheho řopjena (adreřa: Pařtor Gólkř, Kleinbautzen bei Plieřkowitz).

— We wřhitkich řtronach hotuja řo fylnje na wólbu do řhčřorřtwoweho řejma, kotraž řmėje řo nēhdže w juniju teho řeta. We wotrjeřu prusřich Serbow řo řařo řnjeř řrabja Arnim-Muřakowski řa kandidatu pořtaji, a řež podpjerany wot nasřich Serbow kotičiž jeha řnaja řa pšchecžela nascheho kerbskeho luda, nadžijomnje ř nowa wuřwoli. W řakřim wotrjeřu, w kotrymž maja Serbjia řobu wolicž, řo wot reformarjow ř nowa řnjeř Gräfa w Biskopizach pořtaji. Konřerwativni řacž dotal hiřcheže řaneho kandidatu pomjenowali njeřbu, ale to w bliřřichim cžakřu cžinja. Tón wotrjeř, kotryž wot stareho cžakřa konřerwativnym fluscha a w kotrymž řu Serbjia řtajnje řobu wojowali řa konřerwativnu řtronu, dyrbi řo řařo dohycž, řdyň řu nam přchi pořlednich wólbach wřaty.

— Nēřhto woprawdže řpodřiwne je řo w Draždžanach řtalo. Tam bēřche řo řnaty 20 řet řtary njeđocřint wot řrajneho řuda ř wjazylētnemu řařtwu řařudžil. řdyň bēřche řemu jeha řařud řjemjeny, wón je řylřojřymaj wocřomaj wupraji, řo dyrbjal řo řakon přchemēnič a řo dyrbjale řo puki řařo řa řhořtanje řawjeřež, dořelž řepje a dořladniřcho na cžłowjeřu řtutkujā. Wón džeřche: „Řa řo řoju, mje móža jenož puki polēpřchecž, a ja wēm — Bohu řel — ř nashonjenja, řo dořhe přchebnywanje w řařtwje cžłowjeřa nječucžiwneho cžini a řpřawnu wolu polēpřchenja řanicřuje.“ To řu wēřeže wopomnjenje hōdne řłowa ř tajřeho řta. řa mlodnych njeđocřinkow by wēřeže druřdy řepje bylo, řo byřhu cžucž dyrbjeli, řchtož řu ř lořkomyřlnořeřu řworali.

Trořřt a pomoz w řchřiřu.

řchřtōž wot řchwajřařřke wřy řeul řorje řo nahlej, wuřkej, řkalořtej řežeřřy dže, tón ma řkladnořež, do řrařnořeže a wulřotneje řjanořeže Alřow pohladacž, řajřaž je ř ežeřřa řdže namalacž. řaž řamo wot řebje přřinđže cžłowjeřej to cžucže, řo wón w řemplu Bořim řteji, w přřitwarķu ř jeha řwřatniřy. W řorřoch w džiweř řtalinje je mařy dōleřř wurubany, w kotrymž mařy marmorowy řchřiř ř tym napřřřmom řteji: Unica spes, to řēřa: řenicřka nadžija. řónle řchřiř ře řwōjim řrōřřim, wjele wuprařajřym napřřřmom ma řa řakōřř řežehowazř podawř: řa tym řamym mēřtnje je mloda řranřwřřka řrabinka, ř mjenom d'Šrolincourt, 1700 řtopow do řlubiny padnyřa. řřředž najřbohāřřcheho řłōncžneho, řo řmēřazehō řiwjenja bu mloda mandželřka na dobo torřnjena a ani řeje rořřazene cžēlo njemōžachřu cži řrudni řawōřtajeni namalacž. řa řwōju bolōřež njenamalachřu řaneho polōženja, řa řwōje rany řaneho balsama, řa řwōje řdychowanja řaneho řōnza, doňž řo njeřhrabachřu a wřřho řwōje řorjo, řwōju řrudobu a řylřy ř řchřiřej nascheho wumōžniřa řnjeřechřu, řdžež wřřitřte wutrobř wocřichnu a řōžda rana řařije a wřřcha cžēmnořež řo rořřwēřtli. W řa řnamjo teho tōn řrabja na to mēřtno řchřiř pořtaji, řdžež bu jehō řiwjenřřte řbože řař nahle we řlubiny pohřjebane, řchřiř, na kotrymž bēřche jehō řenicřki trořřt w řrudobje a řorju přchi džeřenju cžitacž: Unica spes! řenicřka nadžija! W řelřo řylřow je řo přchēd tym řchřiřom wupřakalo wot řutniřow w dole řylřow, řiž řorje řladachřu ř Unica spes — řylřy džāřa a wjeřřela, řo je Unica spes řudy delřach, řdyň wřřitřte řeniřke podpjerj řo řež řamaja a wřřcha řeniřka nadžija řo pohřjeba — řa řrabjow a řnjeřich řař derje, řaž řa mēřchēřanow a burow a wotročřłow w řchwajřařřkej a Nēniřkej, wřřchudžom, řdžež řłowo wot řchřiřa řo přřipowjeda.

řa pucřowanju do řriehiřřke wōhlada w řchřiřu nashonjeny, nēřřto njeđocřicřki dwořřři řrēđar řōgel jene ranje přřhi muri mēřta řeleřny řchřiř. Wřřhi ranřřim řwřitanju řōřna wón, řo nēřřto řo modlo řchřiř wōbjaty džeřři.

To dyrbjach řebi přřhi cžitanju teho maleho powjedancřka na moju wōřadu pomyřlicž, wōřebje na wřřitřich řchřiř-nořchēřjow — ač, řtarōřeže, řrēč, winy, řrudobř a řorja dořež a přchēwjele, řdžež cžłowřřka noha řtupi, přchetož

řřwēt je dořpōřny wřřchudžom tam,

řdžež cžłowjeř njeřřřinđže ře řwōjej cžwilu řam.

řajwāřniřře přařchenje pak je, řacž řōždy wōbēřeženy řwōju

cžeřřkōtu ř řchřiřej teho njeřy, wo kotrymž přřane řteji: „řhřiřřuř je nasřa nadžija.“ řam řōřli řo ta mōž řež to naježeřřke přchēcžeřpicž. řam rořřařniřa řo cžēmnořeže, řam wuhudaja řo hūdancřka řiwjenja. řobořni řhēřluřchēřjo řpēwaja nam řjane řhēřluřche wo tym mēřeže, řdžež řhřiřřuřřowny řchřiř řtejeřche, řaž na přřitř. w řjanēř řchřucžřy:

D duřřha, řtuř na řolřatha!

řow widžijich wotewřjene

řo řrařne řōřlo řiwjenja,

ř teř wodu napřjelnjene,

řiž řlabnych mōžnje pořřlni

W řrudnych, řnjchnych wōřřchēwi

W rany řhorřch řoji.

řot druřehō řjeřbōžneho cžłowjeřa pak nēřdy te řalōřne řłowa cžitach: „Euosez l'infame!“ ř. r.: „řutorhēře řōn, tōn wōhōdny řchřiř!“ „řa, řa, tōn řtary řchřiř dyrbi přchēřo pořředni wucžel byčž, řdyň řo wřřitřte řwřařři rořřorřnu. ři je napřchēcžiwny.“ W řako řo nēřřto teho řařwřarja řchřiřa wopřařřa: „řō, mōj řnježe, řchto myřlicže řebi řapocžecž, řdyň řudže řam najřřřřniřcho wōřłō wutrobř, řdyň dyrbitej cžēlo a duřřha řawutlicž?“ řuž tōn cžłowjeř řo řmēřo wotmolwi: „řchto řapocžecž? ř pjařeřu hrořřeč, řo na druři boř polořicž a řlaknyčž!“ „W potom?“ řo tamny přařchēřche. W wotmolwjenje bēřche: „řřo wē, hničž.“ — řōřřluchaj, luby cžitarijo! Włēđa řmjereč je řēřdny, kotryž řebi ř pjařeřu hrořřeč njeda a řotremuž ničřto njewucžēřnje. řerje řemu, řotrehož na řonja wōřmje a ř nim do njeřjeř dořēřa.

řjeřč řismarķ řo wulřhodžuju řunu ř buřom, řiž dřeřwo wōžeřche, do řēčřow řa. řako wón wjeřčej powjedāřche, řo je přchēd řrōřřim w jehō hrođže pobyl a řař bēřche řo řemu wřřitřto řara derje lubilo, řo řismarķ wopřařřa, řchto je řo řemu najlēpje řpodobalo. řpřawnje tamny wotmolwi: „řajlēpřche je tola tōn řchřiř ř tym řbōžnikom, kotryž wřřche řařchēho řnenineho řōža wřřa; tōn je řo mi najlēpje lubil.“ řuby cžitarijo, řnajēřch řy nēřřto řēpřchēho?

řař wulři muž wumřje.

řako arřybifřow řhatelř na řmjertnym řōžu řēžeřche, přaji ředny jehō přchēčelow, kotičiž jehō wopřtachu, w přchēdnatřm řhwalenju ř njemu: „řy wumřječē, řaž řeže řy řiwny byl — wulři řacž do pořředneje řodžinki!“ — Wón wotmolwi: „řa wumřu, řaž řym řiwny byl, — we wēřje do řeřuřa!“ — řa přajenje druřehō: „řajře to řohnowanje, řo je řařch wřřōři rořom řyle njewōřřabnjeny“, přaji wón: „řjemjenujēže mōj rořom wřřōři. řicžō wřřōře njeje nimo řhřiřřuřa.“ — řřchi druřej řkladnořeři nēřřto ř njemu řjekny: „řulřa řylnořež řařchēho řmyřřenja řař džeřři.“ Wón na to džeřche: „řē! moja mōž njeje, řiž mje džeřři, ale řenicžřy moja wēřa do řhřiřřuřa.“

řserbřři jubilejnř křala Albertowny řond.

řotal nahřomadžene: 975 řr. 95 np. řale řu řladowali: řř. njemjenowanř (přřř. dořřř w „řř. ř.“ wot řobotř 5. mēřza) 10 řr., řahōđa, bhřiřři řarāř řufecžanřři, nēřřo w Draždžanach 30 řr., wucžerjeř řođer a řrejšřlag w řorņej řōřřy, řōždy po 3 řr., řana řrolmuřřowa w řalizach 50 np., řarāř em. řāđa-řarřři w Budyřhjinje 5 řr., řantor ř. ř. w ř. 5 řr., přchēřupž ř. ř. w ř. 2 řr., řarāř řan řchłta w Budyřhjinje 1 řr.; ř řubrawķi: ř. p., řuba 60 np., řan řwōřřnit, řan řranich, řrñř řurķ a ř. řilhelm po 10 np., ř. řar 20 np., řorčřmar řchōnau 50 np. a řana řwōřřnitowa 40 np.; ř řomōřež: řnpēřar řeifřřlog 2 řr., džeřlacžer řjēřa, řermann řogt, řiřhal řicžāř a řarřuřř po 50 np., řawōř řrečřmar a ř. p. řandrij řjeda po 1 řr., řawōř řiōřa, řandrij řimmermann, řchřřter, řeinřka a řwud. řatelowa po 30 np.; řirektor řařant. řhule ř. řowāř 10 řr. a řapřan řowāř w Budyřhjinje 5 řr., řakub řeřřa, přchēřupž w řonichpēřtu w řēřchach 3 řr. 35 np., řpiřacžel a řudžbnit řr. řurij řilķ w Draždžanach 10 řr., řantor řur w řōniřřhāřnje pola řořřrowžā 3 řr., řubler řanach w řētonju 1 řr.; ře řahōřja: řarja řwud. řicžāřowa 4 řr., W řarřřner, řiřhal řjenada a řēř řēřřka po 50 np., řana řowāřowa 25 np. a řubler řrñřl 3 řr.; ředny řobuřřaw řwjedēāřřehō wubjēřka druři přřinōřřl 10 řr., řantor řanka we řjēřečřinje 6 řr., wōřřēđer mlyna, ř. řchřiřan w řuđēřteřach 5 řr., řan. řap. řchōl. řuřchēřanřři w Budyřhjinje 20 řr., řerbřři řorčřmar řāřar řietriř, w „řiřchēřej řamje“ w Budyřhjinje 3 řr.; ř řōnjēž (řorřři: řāřřa wōřada): řubler ř. řitāřř 3 řr. a řēř řrawž 1 řr.; ř řobolž: řubler řēt 1 řr. 50 np. a řiwnořečēř řrñřl 50 np. — řromāđe 1135 řr. 65 np.

řjēřna daricželow a řiř darow řo pořřđiřřho wōřebje wocžijēčēřa a řo křalej přchēřpōđāđā.

ř najwutrobniřřim džāřom řommer, pořladnik.